

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕТАЛУРГІЙНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ

© 2019 ГРИНЬКО Т. В., АНДРОСОВА І. О.

УДК 338

JEL Classification: L110; L230; L610; E230

Гринько Т. В., Андросова І. О.

Проблеми та перспективи розвитку металургійної галузі в Україні

Досліджено сучасний стан і тенденції розвитку металургійних підприємств України та світу. Визначено причини зниження темпів розвитку вітчизняних металургійних підприємств: застарілі технології, відсутність дієвих регіональних програм підтримки розвитку галузі, малий асортимент, необхідність відповідності світовим стандартам якості, посилення конкуренції на ринку, зношеність основних засобів, низька інвестиційна привабливість галузі. У 2018 році частка експорту до країн ЄС від загального українського металургійного експорту становила 34 %, до Туреччини – 13 %. Проаналізовано діяльність підприємств металургійної галузі й обґрунтовано перспективні напрямки розвитку галузі в сучасній українській економіці. Визначено стримуючі фактори розвитку галузі металургії та надано рекомендації щодо їх усунення. Для вирішення цих проблем необхідно розробити комплекс заходів для покращення стану металургійної галузі України. Україні слід перейняти досвід світового лідера – Китаю та налагодити повний цикл виробництва на території країни, вдосконалити науково-технічну й інженерну бази, розширити взаємодію з хімічною галуззю для вдосконалення властивостей сталі, чавуну тощо. Одним із перших кроків має бути створення державного регулюючого органу, що буде регламентувати діяльність металургійних підприємств, забезпечувати впровадження нових енергозберігаючих та екологічних технологій, організовувати співпрацю з інвесторами для закупівлі нового устаткування, що сприятиме виробництву високоякісної конкурентоспроможної продукції вітчизняними підприємствами та дозволить зміцнювати ринкові позиції, а не тільки слугувати сировинним придатком для інших країн.

Ключові слова: металургійна галузь, перспективи розвитку, модернізація виробництва, потенціал металургійних підприємств.

DOI:

Рис.: 2. Табл.: 1. Бібл.: 10.

Гринько Тетяна Валеріївна – доктор економічних наук, професор, декан факультету економіки, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (просп. Гагаріна, 72, Дніпро, 49010, Україна)

E-mail: greisy25@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7882-4523>

Researcher ID: C-8756-2016

Андросова Ірина Олександрівна – студент, факультет економіки, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (просп. Гагаріна, 72, Дніпро, 49010, Україна)

E-mail: iraandrosova7887@gmail.com

УДК 338

JEL Classification: L110; L230; L610; E230

Гринько Т. В., Андросова І. А. Проблемы и перспективы развития металлургической промышленности в Украине

Исследованы современное состояние и тенденции развития металлургических предприятий Украины и мира. Определены причины снижения темпов развития отечественных металлургических предприятий: устаревшие технологии, отсутствие действенных региональных программ поддержки развития отрасли, малый ассортимент, необходимость соответствия мировым стандартам качества, усиление конкуренции на рынке, износ основных средств, низкая инвестиционная привлекательность отрасли. В 2018 году доля экспорта в страны ЕС от общего украинского металлургического экспорта составила 34 %, в Турцию – 13 %. Проанализирована деятельность предприятий металлургической отрасли, и обоснованы перспективные направления развития отрасли в современной украинской экономике. Определены сдерживающие факторы развития отрасли металлургии, и даны рекомендации по их устранению. Для решения этих проблем необходимо разработать комплекс мер для улучшения состояния металлургической отрасли Украины. Украине следует перенять опыт мирового лидера – Китая и наладить полный цикл производства на территории страны, усовершенствовать научно-техническую и инженерную базы, расширить взаимодействие с химической отраслью для совершенствования свойств стали, чугуна и т. д. Одним из первых шагов должно быть создание государственного

UDC 338

JEL Classification: L110; L230; L610; E230

Grynko T. V., Androsova I. O. Problems of and Prospects for the Development of the Metallurgical Industry in Ukraine

The current state of and trends in the development of metallurgical enterprises of Ukraine and the world are investigated. There identified the reasons for the slowdown in the development of domestic metallurgical enterprises: outdated technologies, lack of effective regional programs to support the development of the industry, small range of products, need to comply with the international quality standards, increased competition in the market, depreciation of fixed assets, low investment attractiveness of the industry. In 2018, the share of exports to the EU countries in the total Ukrainian metallurgical exports amounted to 34 %, to Turkey – 13 %. The activities of enterprises of the metallurgical industry are analyzed, and promising areas in the development of the industry in the modern Ukrainian economy are justified. The constraints in the development of the metallurgy industry are determined, and recommendations for their elimination are given. To solve these problems, it is necessary to develop a set of measures to improve the state of the domestic metallurgical industry. Ukraine should adopt the experience of the world leader – China and establish a full production cycle in the country, improve the scientific, technical and engineering base, expand the cooperation with the chemical industry to improve the properties of steel, cast iron, etc. One of the first steps should be the creation of a state regulatory body which will regulate the activities of metallurgical enterprises; ensure the introduction of new energy-saving and environmental technologies; organize cooperation

регулюючого органа, который будет регламентировать деятельность металлургических предприятий, обеспечивать внедрение новых энергосберегающих и экологических технологий, организовывать сотрудничество с инвесторами на приобретение нового оборудования, что будет способствовать производству высококачественной конкурентоспособной продукции отечественными предприятиями и позволит укреплять рыночные позиции, а не только служить сырьевым придатком для других стран.

Ключевые слова: металлургическая отрасль, перспективы развития, модернизация производства, потенциал металлургических предприятий.

Рис.: 2. **Табл.:** 1. **Библ.:** 10.

Гринько Татьяна Валерьевна – доктор экономических наук, профессор, декан факультета экономики, Днепропетровский национальный университет имени Олеся Гончара (просп. Гагарина, 72, Днепр, 49010, Украина)

E-mail: greisy25@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7882-4523>

Researcher ID: C-8756-2016

Андросова Ирина Александровна – студент, факультет экономики, Днепропетровский национальный университет имени Олеся Гончара (просп. Гагарина, 72, Днепр, 49010, Украина)

E-mail: iraandrosova7887@gmail.com

with investors aimed at purchasing new equipment, which will facilitate the production of high-quality competitive products by domestic enterprises and will strengthen market positions but not only serve as a raw materials appendage for other countries.

Keywords: metallurgical industry, development prospects, modernization of production, potential of metallurgical enterprises.

Fig.: 2. **Tabl.:** 1. **Bibl.:** 10.

Grynko Tatiana V. – Doctor of Sciences (Economics), Professor, Dean of the Faculty of Economics, Oles Honchar Dnipro National University (72 Haharina Ave., Dnipro, 49010, Ukraine)

E-mail: greisy25@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7882-4523>

Researcher ID: C-8756-2016

Androsova Iryna O. – Student, Faculty of Economics, Oles Honchar Dnipro National University (72 Haharina Ave., Dnipro, 49010, Ukraine)

E-mail: iraandrosova7887@gmail.com

Вступ. За сучасних умов економічного розвитку проблеми ефективного функціонування промисловості набувають актуальності, оскільки Україна має великий потенціал у цьому сегменті, що може дозволити зайняти лідируючі позиції на ринку. Тривалий час основним флагманом вітчизняної промисловості була металургійна галузь, адже за останнє десятиріччя металургійні підприємства зменшують обсяги виробництва та втрачають відповідні ринкові позиції, тому розвиток металургії України потребує детального аналізу, виявлення проблем і подальшої розробки рекомендацій щодо їх стратегічного розвитку та виведення підприємств на світовий рівень.

Аналіз останніх наукових досліджень. За останні роки проблематику та перспективи розвитку металургії України досліджувало багато вчених, зокрема, розробці напрямів розвитку присвячені праці: В. Большакова, В. Мазура, С. Кулицького, О. Кленіна, О. Андрійченко, А. Амоші, А. Пивоварського та ін. Водночас не вистачає досліджень про особливості сучасного стану, проблем і перспектив розвитку металургійних підприємств України у сучасних умовах функціонування.

Метою статті є визначення проблем розвитку металургійних підприємств України та розробка рекомендацій щодо підвищення їх конкурентоспроможності.

Викладення основного матеріалу дослідження. За сучасних умов функціонування промисловості України набуває активного розвитку на засадах впровадження нового інструментарію та дієвих механізмів управління.

Металургійна галузь України є однією з провідних вітчизняних галузей країни. За результатами 2018 року Україна займає 10 місце у світі серед виробників чавуну та 13 місце з виробництва сталі [5]. Показники розвитку України за 2018 рік показують, що порівняно з минулими кризовими роками Україна поступово повертає собі лідируючі позиції

на світовому ринку серед найбільш розвинутих країн. Завдяки цьому металургійна промисловість відроджується та потребує розвитку та підтримку у таких напрямках:

- підприємства почали активний пошук нових партнерів і нових ринків збуту, а також збільшили обсяги продажів за рахунок старих покупців;
- металургійна промисловість України почала інтеграцію до глобальних світових процесів і підвищення стандартів для відповідності на світовому ринку.

Металургія являється рушійною промисловістю в Україні. У минулому році 1/3 валютних надходжень України припало на металургійну промисловість. Проте, за даними World Steel Association, з 2018 року Україна займає 13 місце у світовому рейтингу виробників сталі [3].

До найбільших виробників сталі у світі входять Китай, Індія, Японія, США, Південна Корея, Росія, Німеччина, Туреччина, Бразилія, Іран (табл. 1).

За останні 10 років показники виробництва сталі у Китаю та Індії виростили у 2 рази, що свідчить про підвищення конкуренції на світовому ринку металургійної продукції. Найбільша частка сталі виробляється у Китаї, що становить 51,3 % від світового обсягу виробництва. 20 найбільших країн, що виробляють сталь, виготовляють у сукупності більше 90 % світового виробництва. Одночасно найбільші споживачі сталі у світі у 2018 році були Китай, Європейський Союз, США та Японія. Також є країни, що не виробляють товари металургійної галузі або виробляють недостатньо для задоволення внутрішніх потреб, а саме країни Близького та Середнього Сходу, Африки, Південної та Центральної Америки [6].

Порівняно з країнами-лідерами Україна за останні 10 років вдвічі скоротила вироблення сталі, своєю чергою, Китай та Індія збільшили обсяги виготовлення сталі в 2 рази (рис. 1).

Топ-країн – виробників сталі за 2008 і 2018 рр., млн т [3]

№ рейтингу	Країна	Виробництво у 2008 р.	Виробництво у 2018 р.
1	Китай	489,2	928,3
2	Індія	53,1	106,5
3	Японія	120,2	104,3
4	США	98,2	86,7
5	Південна Корея	51,6	72,5
6	Росія	72,4	71,7
7	Німеччина	45,8	42,4
8	Туреччина	25,8	37,3
9	Бразилія	33,8	34,7
10	Іран	10,0	25,0
13	Україна	42,8	21,1

Виробництво, млн т

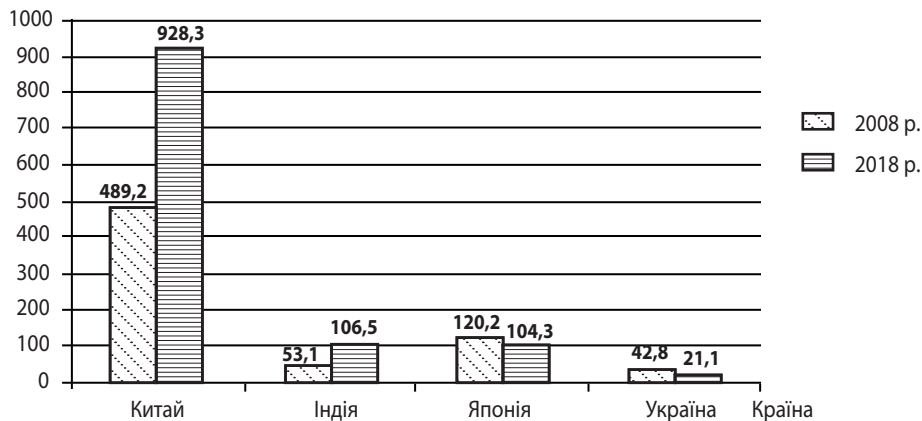

Рис. 1. Виробництво сталі порівняно з країнами-лідерами [3]

Наразі чорна металургія світу перебуває у стані стагнації, незважаючи на те, що його ринок залишається висококонкурентним. При збільшенні попиту ринок швидко задовольнить потреби через велику кількість пропозицій, але все це веде до негативного наслідку, а саме складування продукції. Через таку проблему підприємства швидко будуть вичерпувати власні активи та закриватись. У грудні 2018 р. світове виробництво сталі становило 1808,6 млн т, що на 4,6 % більше, ніж у грудні 2017 р. За таких показників є можливість подальшого зростання виробництва та виходу зі стану стагнації. Таким чином, існує значний резерв потужностей у світі з виплавки сталі, що не використовується. Порівняно з минулим роком резерв виробничих потужностей зростає. Така ситуація відображає загострення конкуренції на ринку світового сталого плавлення, а з іншого боку – показує можливість швидко задовольнити зростаючий попит на сталь у світі. У разі збільшення попиту можливо використати резерв потужностей, що дозволять не змінювати ціну на товари. Це потрібно враховувати вітчизняним металургам при розробці власної ринкової стратегії та тактики на коротко- і середньотермінову перспективу. Також потрібно враховувати, що значний приплив попиту можливий лише з-за

кордону, тому слід налагоджувати політичні й економічні стосунки з країнами-експортерами.

Починаючи з 2014 року Україна втратила частину металургійних потужностей на окупованих територіях Донбасу, що становить понад 3,3 млн т сталі на рік. За 2018 рік металургійна галузь України виготовила 20,6 млн т чавуну, що становить 102 % відносно аналогічного періоду 2017 р., 20,1 млн т сталі (98,5 % відносно 2017 р.), 18,36 млн т прокату (100,2 % відносно 2017 р.) (рис. 2). Таким чином, «металургійна» частка у ВВП становить понад 15 %, що є досить суттєвим.

Україна має статус металургійного нетто-експортера. Минулого року експорт склав 78,5 % обсягу виробленої металопродукції, але це переважно продукція з відносно низькою доданою вартістю (напівфабрикати). Частка таких виробів у 2018 р. – 43 % від загального експорту металовиробів. Тобто стабільність галузі в Україні пов'язана з ситуацією на світовому ринку сталі, а також залежить від якості та конкурентоспроможності продукції [4].

Ситуація у 2018 році погіршилась, оскільки адміністрація США у березні 2018 р. ввела імпортерне мито на будь-яку металопродукцію, що імпортується в країну. Це призвело до «ланцюгової реакції», захисних заходів проти

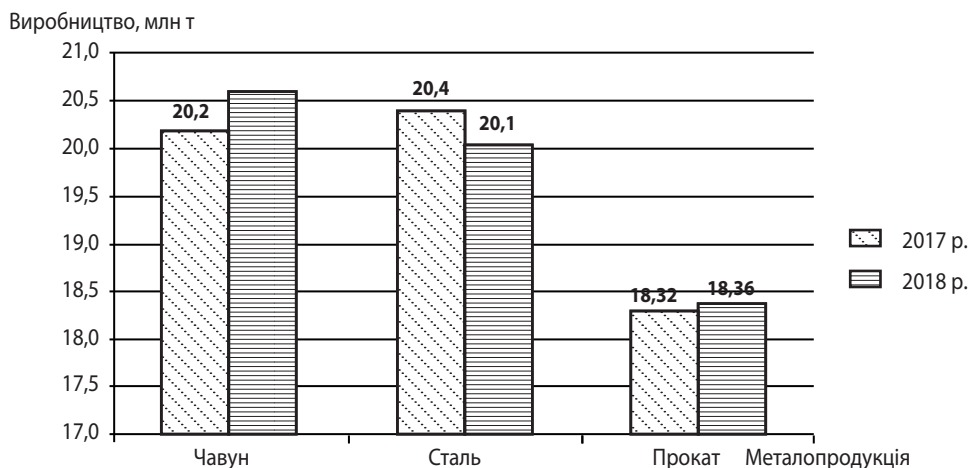

Рис. 2. Виробництво чавуну, сталі, прокату в Україні у 2017 и 2018 рр. [4]

імпортованого металопрокату з боку країн Європейського Союзу, Туреччини, Росії. Таким чином, експорт української металопродукції зменшився, що призвело до скорочення великої частки валютних надходжень до країни. У 2018 році частка експорту до країн ЄС від загального українського металургійного експорту становила 34 %, до Туреччини – 13 %.

Усі ці фактори посилюють наявність у світі надлишкових потужностей металургійної галузі на 700 млн т. За оцінкою Організації економічного співробітництва та розвитку, для досягнення стабілізації на міжнародному металургійному ринку слід вивести 300–350 млн т сталі з експлуатації потужностей [5].

Частка металопродукції, що залишається у країні для внутрішнього використання у 2018 р., становить 21,5 % від обсягу металопрокату України. Порівняно з 2017 р. (20,4 %) цей показник виріс на 1,1 %. Внутрішнє споживання металу у 2018 р. становило 5,39 млн т, а у 2017 р. – 5,05 млн т, відбулось зростання на 6,8 %. Імпорт металопродукції у 2017 р. становив 1,3 млн т, у 2018 р. – 1,44 млн т (+11 %). Зростання імпорту призведе до неплатоспроможності багатьох малих і середніх підприємств, що скоротить потенціал металургійної галузі.

Досліджуючи одного з найбільших представників металургійної галузі, слід зазначити, що компанія «Інтерпайп» за останні роки скоротила продаж виробів на 10 % [2]. Така ситуація свідчить, що металургійна галузь має проблеми, що не дозволяють вийти на світовий ринок і гальмують розвиток.

Також Україна являється експортером залізної руди. У 2017 р. Україна втратила частину ринку Китаю, але змогла завоювати частку ринків Японії, Сербії та Південної Кореї [3]. Водночас через брак сировини падає виробництво сталі з брухту. Україна обрала шлях експортування брухту через вигідну ціну країн-імпортерів, а не продаж і використання всередині країни. У 2017 р. було заготовлено для внутрішнього споживання 4,2 млн т (дефіцит складав 25 %), а у 2018 р. – 3,9 млн т (дефіцит становив 29 %) [1]. Через значний дефіцит було скорочено обсяг виробленої продукції, зросла собівартість через закупку сировини у інших країн за значно вищу ціну, ніж ціна на внутріш-

ньому ринку. Ця проблема була вирішена у цьому році завдяки указу Президента про вивізні мито на металобрухт, що зростає з 42 євро/т до 58 євро/т. Також було скасовано 5-відсоткове мито на ввезення брухту чорних металів [7]. Зазначені заходи мають знизити собівартість сталі вітчизняного виробництва.

Також останніми роками особливої актуальності набувають проблеми енергозабезпечення. Підприємства були змушені обмежити норму споживання для галузі на 30 %, як цього потребувала держава. Одночасно вартість газу та електроенергії зросла більше ніж у 2 рази [4]. Шляхом вирішення такої проблеми є модернізація застарілих і зношених основних засобів. На більшості українських підприємствах металургійної галузі, що були засновані в першій половині ХХ століття, і досі використовуються перші доменні печі. Печі такого типу вимагають великої кількості природного газу, що країна імпортує із-за кордону за високою ціною. Вирішення такого питання можливе лише в разі заміни старих печей на електроплавильні, що значно знизить собівартість готових виробів і забезпечить високий рівень економічної безпеки. Отже, завдяки таким заходам при виробництві продукції знизиться кількість шкідливих викидів в атмосферу на 70 % [3].

Логістична система галузі не дозволяє розвиватись на інші ринку збуту та гальмує систему транспортування продукції в Україні. Недосконалість транспортних шляхів, монополізація залізниці стали основними проблемами промисловості, але напрямки налагодження цієї системи можливі лише завдяки взаємодії з державою. У випадку із залізницею можливо лише укласти договір про знижки або пільги для масової поставки товару. Залізниця України потребує термінового ремонту, але держава на цей час не має таких значних коштів для налагодження інфраструктури. Тому слід враховувати, що рішення цієї проблеми затягнеться в часі і потім продовжуватиме гальмувати розвиток промисловості [10].

Починаючи з 2014 року металургійні підприємства України втратили ринок Росії, що значно скоротило експорт багатьох виробів і негативно відобразилось на економіці країни. Тому було прийнято рішення з 2015 року переорієнтуватись на ринки країн ЄС, Північної Африки та

Близького Сходу [4]. Відміна ввізного мита до ЄС на металопродукцію поживила експорт, що сприяло зростанню експорту у 2018 р. на 35,9 % порівняно з 2017 р. [1]. Результатом цих заходів є те, що експорт у країни Європи, Америки та Близького Сходу продукції компанії «Інтерпайп» в 2016 році вперше перевищив 50 % сукупного експорту компанії та утримує цей показник [2]. Також відбулось поживлення споживання на внутрішньому ринку. Це відбулось за рахунок поживлення супутніх галузей, основна з яких – оборонна промисловість, що представлена такими підприємствами, як «Зоря – Машпроект», «Запоріжтрансформатор» тощо.

Проте основною проблемою залишається те, що на рівні держави відсутній орган координації промислової політики. Така ситуація утворилась через те, що споріднені галузі (наприклад: видобувна, енергетики, хімічна промисловості та машинобудування) не можуть узгодити свої подальші дії. Наслідком цього є зрив тендерів, перевиробництво чи дефіцит певних продуктів. Тому одним із необхідних заходів є створення профільного органу, який створить стратегію розвитку промисловості України та слідкуватиме за її реалізацією.

Комплексом проблем є низька якість виробів, невідповідність стандартам та застарілі основні засоби, що веде до низького рівня конкурентоспроможності на світовому ринку металургії. Багато підприємств України має занадто фізично та морально застарілі основні засоби, що не дозволяють виготовляти більш якісні та модернізовані вироби, що повинні відповідати стандартам країни-експортера. Тому Україна у багатьох випадках слугує лише експортером сировини, а не продавцем готових виробів, що значно погіршує стан економіки. На території країни лише підприємства ТОВ «Інтерпайп Сталь», ПАТ «Запоріжсталь» здатні виступати конкурентоспроможними на світовому ринку металургії.

Як свідчить досвід інших країн, модернізація підприємств металургійної промисловості є ефективною у поєднанні з розширенням асортименту продукції. Якщо взяти за приклад українське підприємство «Метінвест», то початком виробництва був атмосферостійкий прокат, що виготовлявся за європейськими стандартами. Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча та «Азовсталь», що входять до групи «Метінвест», з 2016 р. розширили виробництво та почали виготовляти товстолистовий прокат з конструкційної сталі, що має високу стійкість до атмосферної корозії, та вже мають довгострокові контракти на поставку продукції до країн Європейського Союзу. Такий вид сталі став новинкою на території України. Додатково Маріупольський комбінат став виробляти за новими європейськими стандартами оцинкований рулонний прокат, що використовується при будівництві та при виготовленні легких будівельних тонкостінних конструкцій і несучих профнастилів. Завдяки високій якості та прийнятній ціні така продукція має доволі високий попит на ринках України й інших країн світу.

Лише у 2017 р. «Метінвест» реалізував приблизно 88 тис. т оцинкованого рулонного прокату, з них 3 тис. т – у країни Південно-Східної Європи та Близького Сходу [6].

Слід враховувати, що більшість активів металургійних підприємств України перебувають у власності або під кон-

тролем великих бізнес-груп, що є іноземними юридично або за реєстрацією материнських структур. Яскравим прикладом є металургійний комбінат «ArcelorMittal» у Кривому Розі, що знаходиться у власності найбільшої металургійної групи світу «ArcelorMittal». Загальний обсяг виробленої продукції цієї групи підприємств у 2017 р. склав 98,1 млн т сталі. У 2017 р. вітчизняна металургійна група «Метінвест» порівняно з іншими такими компаніями відчувала на собі великі боргові проблеми. Групі довелося заявити про технічний дефолт, але вже на кінець року були прийняті нові умови виконання боргових зобов'язань за вимогами кредитора за своїми облигаціями та терміном погашення у 2017, 2019 і 2020 рр. на суму 1,153 млрд дол. Для виплати такої суми довелося почати з оптимізації фінансового становища металургійної групи «Метінвест» у 2018 р. та скоротити до 30 % працівників адміністрації у зв'язку з невизначеною ситуацією на ринку сталі в світі та значним зниженням світових цін на сировину та готову продукцію металургійної промисловості, а також зниження рівня попиту. Група підприємств стала яскравим відображення кризи, адже у 2017 р. «Метінвест» за всю свою історію вперше став збитковим, всі ранні роки був лише прибуток. Холдинг планує почати дострокове погашення корпоративних боргів у випадку, коли ситуація на світовому та ринку України з виробництва сталі та добування сировини покращиться [6].

Для вирішення цих проблем необхідно розробити комплекс заходів для покращення стану металургійної галузі України. Одним із перших кроків має бути створення державного регулюючого органу, що буде регламентувати діяльність металургійних підприємств, забезпечувати впровадження нових енергозберігаючих та екологічних технологій, організувати співпрацю з інвесторами для закупівлі нового устаткування, що сприятиме виробництву високоякісної конкурентоспроможної продукції та дозволить зміцнювати ринкові позиції, а не тільки слугувати сировинним-придатком для інших країн.

Україні слід перейняти досвід світового лідера – Китаю та налагодити повний цикл виробництва на території країни, вдосконалити науково-технічну й інженерну бази, розширити взаємодію з хімічною галуззю для вдосконалення властивостей сталі, чавуну тощо [9].

Також закриття багатьох підприємств через їх неприбутковість залишило велику кількість людей без роботи, а у багатьох пропала мотивація до роботи, це призвело до зниження продуктивності праці та нестабільності кадрових ресурсів. Така проблема має соціальний характер, тому для підвищення та стабілізації продуктивності праці в чорній металургії слід ввести новітні технології, що дозволить полегшити працю та зменшити навантаження. Також слід застосувати матеріальне заохочення економічними засобами для найефективнішої праці.

Функціонування металургійної промисловості, як і багато інших галузей, призводить до забруднення навколишнього середовища, особливо враховуючи, що старе обладнання на підприємствах не пристосоване до мінімізації викидів та не обладнане очисними фільтрами. Успішне рішення екологічної проблеми – важливе регіональне економічне та соціальне завдання. Рішенням цієї проблеми є встановлення на підприємствах найновітніших очисних

технологій, що дадуть змогу звести до мінімуму промислові відходи та викиди в атмосферу. Як додаткові заходи можуть бути оздоровлення місць надмірної концентрації підприємств, що виробляють металопродукцію, також лімітний вплив природних факторів на розміщення об'єктів чорної металургії в регіонах із порівняно високим рівнем заселеності. Ще одним заходом є багатократне очищення стічних вод [8].

Висновки. Металургійна галузь України повертається в докризовий стан. Проте існують проблеми, що гальмують розвиток промисловості та є перепонами для позиціонування на нових ринках. Однією з головних проблем є фізично та морально застарілі технології, що не дозволяють бути конкурентоспроможними та задовольняти потреби покупців у якості продукції. Саме модернізація та впровадження інноваційних технологій дозволить відповідати світовим стандартам якості. Також значними проблемами розвитку металургійних підприємств є відсутність енергозберігаючих технологій.

Внаслідок кризи та відсутності превентивного управління змінами відбулась втрата значної частки ринку. Для вирішення виявлених проблем у металургійній галузі необхідно: по-перше, створення державного регулюючого органу, що одночасно буде регламентувати та контролювати діяльність як металургійних підприємств, так і галузі загалом (комісія або комітет при Міністерстві економічного розвитку і торгівлі). Використання нових енергозберігаючих та екологічних технологій дозволить взяти активну участь у різноманітних програмах і грантах, як надають партнери України (ЄС, ЄБРР, СОТ тощо). За умови виконання усіх рекомендацій у наступні роки металургійна промисловість якісно зміниться та зможе завоювати нові ринки збуту. По-друге, слід налагодити співпрацю з інвесторами та підвищити привабливість галузі для нових, що дасть можливість вдосконалити технології та розширити можливості металургійних підприємств щодо розвитку взаємодії з підприємствами інших галузей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Офіційний сайт корпорації «Інтерпайп». URL: <http://interpipe.biz/>
3. Офіційний сайт World Steel Association. URL: <http://www.worldsteel.org/>
4. Подводим итоги 2018 года: Промышленность Украины – уходим в пике или пока еще нет? URL: <https://oko-planet.su/finances/financesnews/475902-podvodim-itogi-2018-goda-promyshlennost-ukrainy-uhodim-v-pike-ili-poka-esche-net.html>
5. 2018-й: Рік випробувань вітчизняної металургії. URL: <http://www.ukrmetprom.org/2018-y-rik-viprobuvan-vitchiznyanoi-metal/>
6. Хижняк О. С. Сучасний стан металургійних підприємств України: проблеми і перспективи розвитку. *Молодий вчений*. 2017. № 5 (45). С. 762–767.
7. Комітет рекомендує Раді підвищити експортне мито на металобрухт металургії. URL: <https://www.rbc.ua/ukr/news/komitet-rekomenduet-rade-povysit-eksportnuyu-1547734625.html>
8. Проблеми чорної металургії України. URL: <http://www.novageografia.com/vogels-1723-1.html>
9. Гринько Т. В. Транскордонне співробітництво і стратегії розвитку металургійних підприємств. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*. 2013. № 17 (206). С. 158–161.
10. Гринько Т. В. Функції логістичної системи в умовах забезпечення конкурентоспроможності підприємств галузі металургії. *Економіка та держава*. 2016. № 5. С. 12–16.

REFERENCES

- Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy. <http://www.ukrstat.gov.ua/>
- Hrynyko, T. V. "Funktsii lohistychnoi systemy v umovakh zabezpechennia konkurentospromozhnosti pidpriemstv haluzi metalurhii" [The functions of the logistics system in terms of ensuring the competitiveness of metallurgy enterprises]. *Ekonomika ta derzhava*, no. 5 (2016): 12-16.
- Hrynyko, T. V. "Transkordonne spivrobitnytstvo i stratehii rozvytku metalurhiinykh pidpriemstv" [Cross-border cooperation and strategy for the development of metallurgical enterprises]. *Visnyk Skhidnoukrainskoho natsionalnoho universytetu imeni Volodymyra Dalia*, no. 17 (206) (2013): 158-161.
- "Komitet rekomenduie Radi pidvyshchyty eksportne myto na metalobrukht metalurhii" [The Committee recommends that the Council increase the export duty on metal scrap metal]. <https://www.rbc.ua/ukr/news/komitet-rekomenduet-rade-povysit-eksportnuyu-1547734625.html>
- Khyzhniak, O. S. "Suchasnyi stan metalurhiinykh pidpriemstv Ukrainy: problemy i perspektyvy rozvytku" [The current state of the metallurgical enterprises of Ukraine: problems and prospects of development]. *Molodyi vchenyi*, no. 5 (45) (2017): 762-767.
- Ofitsiynyi sait korporatsii «Interpaip». <http://interpipe.biz/>
- Ofitsiynyi sait World Steel Association. <http://www.worldsteel.org/>
- "Podvodim itogi 2018 goda: Promyshlennost Ukrainy - ukhodim v pike ili poka eshche net?" [Summing up the year 2018: Ukraine's industry - are we leaving at the peak or not yet?]. <https://oko-planet.su/finances/financesnews/475902-podvodim-itogi-2018-goda-promyshlennost-ukrainy-uhodim-v-pike-ili-poka-esche-net.html>
- "Problemy chornoi metalurhii Ukrainy" [Problems of ferrous metallurgy of Ukraine]. <http://www.novageografia.com/vogels-1723-1.html>
- "2018-i: Rik vyprobuvan vitchiznyanoi metalurhii" [2018th: Year of testing of domestic metallurgy]. <http://www.ukrmetprom.org/2018-y-rik-viprobuvan-vitchiznyanoi-metal/>